វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០៦៩៥/០៤

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១១៩៩/១២/ ថ្ងៃទី ១៨ វិច្ឆិកា ១៩៩៩

ច្បាប់ស្តីពី វិធានពាណិជ្ជកម្ម និង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម
និងច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា
១០, ១១, ១៤, ១៦,១៧, ២១, ២២, ២៥, ២៦, ២៨, ២៩
៣០,៣១, ៣២, ៣៣, ៣៤, ៣៥, ៣៦, ៣៧, ៣៨, ៤០, ៤២
៤៤ ក្នុងជំពូកទី ២ មាត្រា ៥៤, ៥៧,៥៨ ក្នុងជំពូកទី ៤ និងមាត្រា ៥៩
៦០ ក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់ស្តីពី " វិធានពាណិជ្ជកម្ម និង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម"

ជំពូកទី ១: បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១:

ពាណិជ្ជករ គឺជារូបវ័ន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលធ្វើពាណិជ្ជកិច្ច ហើយដែលយកពាណិជ្ជកិច្ចនេះជា មុខរបរខ្លួន ជាប្រចាំ។

ពាណិជ្ជកិច្ច ជាសកម្មភាពទិញ លក់ទំនិញ ឬសេវាដែលត្រូវបានអនុវត្តជាប្រចាំក្នុងគោលដៅធ្វើការដោះដូរ និង ស្វែងរកចំណេញ។

មាត្រា ២:

ច្បាប់នេះចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជកិច្ចរាល់សកម្មភាព ដែលមានចែងជាអាទិ៍ដូចខាងក្រោម :

- ការទិញដើម្បីលក់ទៅវិញ គិតបញ្ចូលទាំងក្នុងវិស័យអចលនទ្រព្យ ។
- រាល់សកម្មភាព នៃសហគ្រាសជួល សហគ្រាសការលេកម្ម សហគ្រាសយកកំរៃជើងសារ សហគ្រាសដឹកជញ្ជូន សហគ្រាសបោះពុម្ពផ្សាយ និងសេវាដទៃទៀត ។
- ប្រតិបត្តិការនៃធនាគារប្តូររូបិយវត្ថុ ។
- ការផ្តល់សេវាអន្តរការ សេវាទីភ្នាក់ងារ ការិយាល័យសំរបសំរួលកិច្ចការសេវាវប្បធមិ និងការចាត់ចែងនូវទស្សនីយភាពជាសាធារណៈ ។
- ប្រតិបត្តិការនៃសហគ្រាសសំណង់ ការទិញ ឬការជួលនាវាដឹកជញ្ជូនក្នុងប្រទេស ឬក្រៅប្រទេស ការដឹកជញ្ជូន និងការផ្ញើបញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ឬផ្លូវអាកាស ។
- ការធានារ៉ាប់រងគ្រប់ប្រភេទ ។
- អាជីវកម្មនេសាទ អាជីវកម្មព្រៃឈើ និង រ៉ែ ។

មាត្រា៣:

ច្បាប់នេះ មិនចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជកិច្ចទេ រាល់សកម្មភាព ដែលមានចែងជាអាទិ៍ដូចខាងក្រោម:

- ការផលិតដែលមិនមែនសម្រាប់លក់ទៅវិញ
- ការផលិត ឬ សេវាទាំងឡាយ ដែលមានលក្ខណ:ជាគ្រួសារ
- ការផលិតសិល្ប:សុទ្ធសាធ
- ការបង្ហាត់បង្រៀនដោយឯកជនផ្ទាល់ខ្លួន ឬ ដោយសមាគមស្របច្បាប់ ។

មាត្រា៤:

មិនចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជករទេ ផលិតករ សិប្បករ ឬកសិករទាំងឡាយ ដែលធ្វើសកម្មភាព មានលក្ខណៈជាគ្រួសារ ។

មាត្រា៥:

បុគ្គលណាដែលគ្រាន់តែជួយលក់ទំនិញរបស់សហព័ន្ធខ្លួនដែលជាពាណិជ្ជករ មិនចាត់ទុកថាជា ពាណិជ្ជករឡើយ ។

និយោជិត ដែលលក់តែទំនិញរបស់ម្ចាស់សហគ្រាសខ្លួន ដែលជាពាណិជ្ជករ មិនចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជករឡើយ ។

មាត្រា ៦:

សហព័ទ្ធនៃពាណិជ្ជករ ត្រូវចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជករដែរ បើសហព័ទ្ធនោះប្រកបរបរពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដោយឡែក ។

ការយល់ព្រមពីសហព័ទ្ធ ត្រូវមានការចាំបាច់សំរាប់ពាណិជ្ជករនោះ ។

មាត្រា ៧:

តាមន័យនៃច្បាប់នេះ អនីតិជនមិនអាចជាពាណិជ្ជករបានទេ លើកលែងតែអនីតិជននោះរួច ផុតពីអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៨:

សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ពាណិជ្ជករ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម លើកលែង តែមានភស្តុតាងផ្ទុយ ។

មាត្រា ៩:

សមត្ថភាពប្រកបកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម អាចត្រូវបានចាត់ទុកជាបាត់បង់ដោយមូលហេតុដូចតទៅ :

- ធនក្ស័យ
- សេចក្តីសំរេចរបស់តុលាការហាមឃាត់ការប្រកបកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម
- វិសមិតភាពក្នុងការងារពាណិជ្ជកម្ម និងការងារសាធារណៈ ។

ជំពូក ២

ផ្នែកទី ១: បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងក្រុមហ៊ុន ការកាន់កាប់ និងកម្មវត្ថុនៃបញ្ជី

មាត្រា១០: ថ្មី

ការគ្រប់គ្រង និង កាន់កាប់ នូវបញ្ជីមួយចុះអត្តលេខនៃពាណិជ្ជករ និងក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ដែលហៅថា "បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម" ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា១១: ថ្មី

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ចំលងនៃសៀវភៅបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងរាល់ឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដើម មួយច្បាប់ ជូនទៅ តុលាការពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីតម្កល់ជាឯកសារសំរាប់យុត្តាធិការពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា១២:

ពាណិជ្ជករ និង ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយដែលមានគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួន សាខាបុត្រសម្ព័ន្ធ ឬទីភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានកាតព្វកិច្ចចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីនេះ លើកលែងតែពាណិជ្ជករ ដែលមិនជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ។

មាត្រា ១៣:

ត្រូវកត់ចូលក្នុងបញ្ជីនេះ នូវនិទ្ទេសទាំងអស់ដែលទាក់ទងដល់ពាណិជ្ជករនិងក្រុមហ៊ុន ដែលធ្វើពាណិជ្ជកិច្ច ។

ផ្នែកទី ២: ពាណិជ្ជករ ដែលមានគ្រឹះស្ថានដើមនៅកម្ពុជា

មាត្រា១៤: ថ្មី

យ៉ាងតិចបំផុតដប់ប្រាំថ្ងៃ (១៥ថ្ងៃ) មុនពេលចាប់ផ្ដើមបើកធ្វើពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ពាណិជ្ជករ ត្រូវចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនា កន្លែងដែលខ្លួនធ្វើអាជីវកម្ម ។

ទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម មាននៅតាមមន្ទីរពាណិជ្ជកម្ម ខេត្ត ក្រុង ឬ នៅកន្លែងផ្សេងទៀត តាមការកំណត់ របស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ពាណិជ្ជករ ត្រូវប្រគល់ទៅទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនូវប្រតិវេទន៍មួយធ្វើជាពីរ ច្បាប់ មានចុះហត្ថលេខា ឬ ស្នាមមេដៃរបស់សាមីខ្លួន ។ ប្រតិវេទន៍នេះត្រូវសរសេរលើលិខិតគំរូមួយដែលមន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មបានផ្ដល់ឱ្យ ។ ប្រតិវេទន៍ត្រូវចែងអំពី :

១- នាមត្រកូល និងនាមខ្លួន របស់ពាណិជ្ជករ និង លេខនៃលិខិតអត្តសញ្ញាណ របស់ខ្លួន ។

២- នាមប្រើប្រាស់ក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ឬរហស្សនាម ។

៣- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើត ព្រមទាំងអាស័យដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន ។

៤- សញ្ជាតិដើម ហើយក្នុងករណីដែលសាមីខ្លួន បានទទួលសញ្ជាតិមួយផ្សេងទៀត ត្រូវបញ្ជាក់អំពីបែបបទ និងថ្ងៃខែឆ្នាំ ដែលបានទទួលសញ្ជាតិនេះ ។

៥- កម្មវត្ថុពាណិជ្ជកម្ម ។

៦- ទីកន្លែងធ្វើអាជីវកម្ម និងអាស័យដ្ឋាន គ្រឹះស្ថាន ឬ សាខានៃមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានទីតាំងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៧- ផ្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មនៃគ្រឹះស្ថាន និង ហត្ថលេខាគំរូរបស់សាមីខ្លួនព្រមទាំងស្នាមត្រាគំរូ ។

៨- លិខិតអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកតំណាងពេញសិទ្ធិ ដែលទទួលរ៉ាប់រងក្នុងការសុំចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។

៩- គ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្មដែលអ្នកស្នើសុំបានធ្វើអាជីវកម្មពីមុនឬគ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្ម ដែលអ្នកស្នើសុំកំពុងធ្វើអាជីវកម្ម នៅក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ចក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

១០- សេចក្ដីប្រកាសដោយសុទ្ធចិត្តរបស់អ្នកស្នើសុំថាគ្មានជាប់ទោសពៃរ៍ក្នុងកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម ។

១១- ក្នុងករណីចាំបាច់ លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យប្រកបមុខរបរ ចំពោះមុខរបរណា ឬចំពោះកម្មវត្ថុពាណិជ្ជកម្មណាដែលតម្រូវឱ្យ មានសេចក្ដីអនុញ្ញាត ។ មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវចម្លងសេចក្ដីក្នុងប្រតិវេទន៍ចូលក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដោយប្រគល់ប្រតិវេទន៍នេះ មួយច្បាប់ក្នុងចំណោមប្រតិវេទន៍ទាំងពីរច្បាប់ ជូនដល់អ្នកស្នើសុំចុះឈ្មោះ ដោយបញ្ជាក់នៅខាងក្រោមថា "បានចម្លងចូលបញ្ជី រួចហើយ" ។

មាត្រា១៥:

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និង ក្រុមហ៊ុនផងដែរនូវ :

១- រាល់ការផ្លាស់ប្ដូរ និង ការកែប្រែទាក់ទងទៅនឹងហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលមាត្រាមុនបានអនុញ្ញាតឱ្យចុះក្នុងបញ្ជី ពាណិជ្ជកម្ម ។

២- សាលក្រម ឬសាលដីកាដែលសំរេចឱ្យពាណិជ្ជករលែងលះប្ដី ប្រពន្ធ ។

៣- ប្រកាសនីយប័ត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្ម ឬ សញ្ញាផលិតកម្ម ឬសញ្ញា ដែលពាណិជ្ជករប្រើប្រាស់ ។

៤- សាលក្រម ឬសាលដីកាតែងតាំងក្រុមប្រឹក្សាជំនួយអមពាណិជ្ជករ ឬសាលក្រម ឬសាលដីកា ឬប្រកាស ហាមឃាត់ពាណិជ្ជករមិនឱ្យធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងសាលក្រម ឬសាលដីកាលើកការហាមឃាត់ចេញ ។

៥- លិខិតបញ្ចាំ ឬ និក្ខេប (អ៊ីប៉ូតែក) លើទ្រព្យសំខាន់ៗសំរាប់អាជីវកម្ម ។

៦- សាលក្រមប្រកាសធនក្ស័យ ឬការជម្រះតាមផ្លូវតុលាការ ។

៧- អនុប្បទានពាណិជ្ជមូលនិធិ ។

មាត្រា១៦:

ការចុះនិទ្ទេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៥នៃច្បាប់នេះ ជាភារកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពាណិជ្ជករ។ ប៉ុន្តែចំពោះករណី ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច ២, ៤ និង ៦ នៃមាត្រា ១៥ មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម អាចចុះសេចក្តីនោះជាញត្តិក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដែលសាមីពាណិជ្ជករបានចុះឈ្មោះ។

ផ្នែកទី ៣: ក្រុមហ៊ុនដែលមានទីស្នាក់ការដើមនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា១៧: ថ្មី

គ្រប់ក្រុមហ៊ុនដែលមានសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ទោះបីបែបបទនៃការបង្កើត និង ចិរវេលា របស់ក្រុមហ៊ុនទាំងនោះមានលក្ខណៈបែបណាក៏ដោយ។

ការចុះឈ្មោះនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយបណ្ណាធិការ ឬអភិបាលនៃសាមីក្រុមហ៊ុន នៅក្នុងខែនៃការបង្កើតក្រុមហ៊ុន និង ដប់ប្រាំ ថ្ងៃ(១៥ថ្ងៃ) មុនកាលបរិច្ឆេទបើកប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្ម។

អ្នកស្នើសុំចុះឈ្មោះ ត្រូវផ្តល់ដល់ទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនូវប្រតិវេទន៍ចំនួនពីរច្បាប់ មានចុះហត្ថលេខារបស់សាមីខ្លួន អ្នកស្នើសុំ ព្រមទាំងតម្កល់លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុនផង។

ប្រតិវេទន៍ដែលមន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មផ្តល់គំរូជូននោះ ត្រូវចែងអំពី :

១- នាមត្រកូល និងនាមខ្លួន រហស្សនាម របស់សមាជិកក្រុមហ៊ុនថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើត ស្ថានភាពគ្រួសារ និងសញ្ជាតិ។

២- ផ្លាកសញ្ញារបស់ក្រុមហ៊ុន

៣- កម្មវត្ថុនៃក្រុមហ៊ុន

៤- ទីកន្លែងទាំងឡាយ ដែលក្រុមហ៊ុនមានគ្រឹះស្ថានដើម មានសាខា ឬទីភ្នាក់ងារនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៥- នាមនៃសមាជិក ឬតតិយជន ដែលមានការអនុញ្ញាតឱ្យគ្រប់គ្រងចាត់ចែង ចុះចាត់ចែង និងចុះហត្ថលេខាជំនួសមុខ ក្រុមហ៊ុនថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើត នៃអ្នកទាំងនេះ។

៦- ដើមទុនរបស់ក្រុមហ៊ុន ប្រភពដើមទុន និង ចំនួនទឹកប្រាក់ ឬវត្ថុមានតំលៃ ដែលផ្តល់ដោយសមាជិកភាគហ៊ុន ប្រសិនបើជាក្រុមហ៊ុនដោយភាគហ៊ុន។

៧- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ដែលក្រុមហ៊ុននោះចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់។

៨- ទ្រង់ទ្រាយក្រុមហ៊ុន។

៩- ហត្ថលេខាគំរូរបស់សមាជិក ឬតតិយជនដូចមានចែងនៅចំណុចលេខ ៥ នៃមាត្រានេះ និងស្នាមត្រាគំរូ របស់ក្រុមហ៊ុន។

១០- លិខិតបញ្ជាក់អំពីការតំកល់ដើមទុនចេញដោយធនាគារ។

១១- សេចក្តីប្រកាសដោយសុទ្ធចិត្តរបស់អ្នកស្នើសុំថា គ្មានជាប់ទោសពៃរ៍ក្នុងកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម រដ្ឋប្បវេណី ឬព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា១៨:

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មផងដែរនូវ :

១- រាល់ការផ្លាស់ប្តូរ កែប្រែ ទាក់ទងនឹងហេតុការណ៍ ដែលមាត្រាមុនបានបញ្ញត្តិឱ្យចុះសេចក្តីក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម។

២- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួនថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើតនៃបណ្ណាធិការ អភិបាល ឬនាយកដែលបានទទួលការតែងតាំង ក្នុងអាយុកាលរបស់ក្រុមហ៊ុន។

៣- ប្រកាសនីយប័ត្រតក្កកម្ម ដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្ម និង សញ្ញាផលិតកម្ម ដែលក្រុមហ៊ុនប្រើប្រាស់។

៤- សាលក្រម ឬសាលដីកា ដែលប្រកាសរំសាយឬប្រកាសមោឃភាព នៃក្រុមហ៊ុន។

៥- សាលក្រមឬសាលដីកាដែលប្រកាសធនក្ស័យ ឬការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការរបស់ក្រុមហ៊ុន។

ផ្នែកទី ៤: ក្រុមហ៊ុនបរទេសដែលមានតែសាខា ឬទីភ្នាក់ងារនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា១៩:

ត្រូវចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មផងដែរ រាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មបរទេស ដែលមានត្រឹមតែសាខា ឬ ទីភ្នាក់ងារនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ចំពោះការចុះបញ្ជីនេះ ត្រូវបំពេញទំរង់ការដូចចែងក្នុងមាត្រា ១៧ និង ១៨ នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា២០:

រាល់ការកែប្រែ ឬការផ្លាស់ប្តូរ ដែលកើតមានឡើងចំពោះសាខា ឬ ទីភ្នាក់ងារ ត្រូវកត់ត្រាចូលក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី ៥: បទបញ្ញត្តិរួម

មាត្រា២១:ថ្មី

ប្រតិវេទន៍ធ្វើឡើងជា បីច្បាប់ ត្រូវយកទៅដាក់ដោយអ្នកស្នើសុំ ឬ ដោយអាណត្តិគាហក របស់សាមីជននោះ ក្នុងករណីនេះ អាណត្តិគាហក ត្រូវមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិអំណាចដែលត្រូវតម្កល់ទុក នៅទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជី ពាណិជ្ជកម្ម នៃក្រសួងពាណិជកម្ម ។

មាត្រា២២:ថ្មី

បើប្រតិវេទន៍ ត្រូវបានយកទៅដាក់ផ្ទាល់ដោយអ្នកស្នើសុំនោះ មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវពិនិត្យពិច័យអត្តសញ្ញាណរបស់សាមីខ្លួនឱ្យបានច្បាស់លាស់។

បើសិនប្រតិវេទន៍នេះ ត្រូវបានយកទៅតម្កល់ទុកដោយអាណត្តិគាហក មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវតំរូវឱ្យមានការបញ្ជាក់អំពីហត្ថលេខារបស់អាណត្តិទាយក ឬការបញ្ជាក់អំពីស្នាមមេដៃ បើអាណត្តិទាយកមិនចេះចុះហត្ថលេខា និងតម្រូវឱ្យបង្ហាញ លិខិតបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកស្នើសុំ។

មាត្រា២៣:

និទ្ទេសទាំងឡាយ ដែលច្បាប់តម្រូវឱ្យធ្វើនោះ ត្រូវសរសេរជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរនៅលើប្រតិវេទន៍ ដែលអាចអាន បានដោយគ្មានបំព្រួញ គ្មានកោសលុប គ្មានជ្រៀត បន្ថែម។ ការបន្ថែមពាក្យនៅលើរឹមទំព័រ ត្រូវមានចុះហត្ថលេខាសង្ខេបបញ្ជាក់ ហើយចំនួនពាក្យបន្ថែមនោះ ព្រមទាំងចំនួនពាក្យដែលលុបចោល ត្រូវតែរាប់និងបញ្ជាក់។

មាត្រា២៤:

ប្រកាសនីយប័ត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្ម និង សញ្ញាផលិតករ ដែលបានដកល់ទុក ត្រូវបញ្ជាក់លេខ ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ នៃការតំកល់ ទុក ដែលចេញឱ្យដោយស្ថាប័ន មានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា២៥:ថ្មី

មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនឹងផ្ទៀងផ្ទាត់មើលក្រោមការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់របស់ខ្លួនអំពីបែបបទទាំងឡាយដែលបានបញ្ញត្តិ។

មន្ត្រីចុះពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវចុះនៅលើផ្នែកខាងលើនៃប្រតិវេទន៍នូវ :

១- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោងនៃការតម្កល់ទុក និងទីកន្លែងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។

២- លេខរៀងរបស់ប្រតិវេទន៍តាមលំដាប់លេខជាបន្តបន្ទាប់ ក៏ប៉ុន្តែការចុះលេខនេះត្រូវចាប់ផ្តើមឡើងវិញចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ មករា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

៣- អត្តលេខសំគាល់ទៅតាមបែបផែននៃសកម្មភាពរបស់ពាណិជ្ជករ ដែលចុះក្នុងបញ្ជីវិភាគី ដែលនឹង មានចែងខាងក្រោយ។

ចំពោះអ្នកធ្វើប្រតិវេទន៍ណា ដែលមិនបានផ្តល់នូវរាល់ពតិមានគ្រប់គ្រាន់ដល់ការចុះបញ្ជី នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតរយៈពេលពិសេសចំនួនដប់ប្រាំថ្ងៃ (១៥ថ្ងៃ) បន្ថែម។

មាត្រា២៦:ថ្មី

ដោយបានឃើញប្រតិវេទន៍ជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ និងរាល់ឯកសារតម្កល់ទុក មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនឹងផ្តល់ជូននូវវិញ្ញាបនប័ត្រ ចុះបញ្ជីហៅថា "សម្រង់" ដែលមានចែងអត្តលេខសំគាល់ចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។ វិញ្ញាបនប័ត្រនេះ ស្ថិតក្នុងលក្ខណៈជាបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងថិរវេលាមួយខែ (១ខែ) គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលបានផ្តល់ជូន។ ក្នុងថិរវេលានេះ ប្រសិនបើរកឃើញថា ជាប្រតិវេទន៍ក្លែងបន្លំ មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម អាចជំទាស់នឹងការចុះបញ្ជី និងលុបចោលអត្តលេខសំគាល់ដែលមានចុះក្នុងបញ្ជី ហើយនោះ។

មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដែលផ្តល់នូវវិញ្ញាបនប័ត្រក្លែងបន្លំ ដែលបានធ្វើឡើងដោយដឹងហេតុផលសព្វគ្រប់ត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់។

មាត្រា២៧:

ប្រតិវេទន៍ទាំងឡាយណា ដែលបានធ្វើក្រោយការចុះអត្តលេខ ត្រូវស្រង់យកលេខប្រតិវេទន៍ដើម និង លេខបញ្ជីវិភាគី ដែលបានផ្តល់ជូននៅពេលចុះអត្តលេខនោះ ។

មាត្រា២៨:ថ្មី

កាលណាបើពាណិជ្ជករណាម្នាក់ ឈប់ប្រកបពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ឬទទួលមរណភាព ដោយពុំបានធ្វើអនុប្បទាននូវមូលនិធិពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ឬកាលណាបើក្រុមហ៊ុនណាមួយត្រូវរំលាយនោះ ត្រូវលុបឈ្មោះពាណិជ្ជករនោះ ឬក្រុមហ៊ុននោះ ចេញពីបញ្ជី។

បើសិនជាគ្មានការសុំលុបឈ្មោះដោយពាណិជ្ជករ ឬដោយអ្នកទទួលមរតក ឬដោយអ្នកជំរះបញ្ជី ការលុបឈ្មោះ ចេញពីបញ្ជីនេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយបញ្ញត្តិ តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

រាល់ឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនេះ ត្រូវចម្លងជូនទៅតុលាការពាណិជ្ជកម្មដើម្បីតម្កល់ជា ឯកសារសំរាប់យុត្តាធិការពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា២៩:ថ្មី

ជនណាក៏ដោយ អាចសុំឱ្យមន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ចេញឱ្យខ្លួននូវវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់អំពីចំណារទាំងឡាយ ដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម។ បើគ្មានចុះបញ្ជីទេ មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវចេញវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ថា គ្មានចុះបញ្ជី។

ការធ្វេសប្រហែស ឬការមិនព្រមចេញវិញ្ញាបនប័ត្រ ក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍ គិតចាប់ពីថ្ងៃស្នើសុំ នឹងបណ្តាលឱ្យមានទណ្ឌកម្មតាមវិន័យចំពោះមន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងមានការសងជំងឺចិត្តផង។

សេចក្តីចម្លង ដែលមន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មចេញឱ្យនោះ មិនត្រូវចែងនូវសាលក្រមប្រកាសធនក្ស័យ ឬ ការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការទេ បើក្រោយមកមាននីតិសម្បទាឡើងវិញ។ សេចក្តីចម្លងក៏មិនត្រូវចុះផងដែរនូវសាលក្រម ឬសាលដីកាហាមឃាត់ មិនឱ្យធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬសាលក្រម សាលដីកាតែងតាំង ក្រុមប្រឹក្សាជំនួយបើមានលើកការហាមឃាត់ចេញរួចហើយ ។

ផ្នែកទី ៦: អំពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម រូបភាពនិងសមាសភាព

មាត្រា៣០:ថ្មី

បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដែលតម្កល់ទុកនៅទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម មានពីរបែបគឺ :

១- បញ្ជីកាលប្បវត្តិ

២- បញ្ជីវិភាគី

មាត្រា៣១:ថ្មី

ប្រតិវេទន៍ ត្រូវចុះក្នុងគល់បញ្ជីកាលប្បវត្តិ តាមលំដាប់នៃការតម្កល់ទុក នៅទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងតាមលេខ ដែលចុះ។ ត្រូវប្រគល់ចុងសន្លឹកនៃប្រតិវេទន៍មួយសន្លឹក ដែលដាច់ចេញពីគល់បញ្ជីហៅថា "សម្រង់ " ជាសំគាល់នៃការតំកល់ទុក ដោយមានចែងនិទ្ទេសដូចតទៅ :

១- លេខរៀងនៃប្រតិវេទន៍

២- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោងនៃការតម្កល់ទុក និងទីកន្លែងនៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

៣- នាមត្រកូល នាមខ្លួន ផ្លាកសញ្ញាក្រុមហ៊ុន និងលំនៅដ្ឋានអ្នកធ្វើប្រតិវេទន៍។

ចំណែកឯបញ្ជីវិភាគីវិញ មានទ្រង់ទ្រាយជាតារាងដែលត្រូវចុះជាអាទិ៍នូវលេខថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោង នៃការតម្កល់ទុកអត្តលេខ នាមករណ៍ក្រុមហ៊ុន កម្មវត្ថុនៃក្រុមហ៊ុន ដើមទុននៃក្រុមហ៊ុន ។ គ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្មទីមួយៗ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃ ការចុះអត្តលេខសំគាល់ដោយឡែក ត្រូវបានចុះលើសន្លឹកមួយទាំងសងខាង ហើយនៅលើសន្លឹកនោះ មន្ត្រីចុះពាណិជ្ជកម្មត្រូវចារលេខ ប្រតិវេទន៍ដើម នៃការសុំចុះបញ្ជីនោះ។

មាត្រា៣២: ថ្មី

បើមានពាក្យសុំឱ្យចុះនិទ្ទេស ដែលបង្កឱ្យលុបចោលនិទ្ទេសដែលមានស្រាប់ មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវឆូតលុបនិទ្ទេសនេះ ដោយទឹកខ្មៅក្រហម ឬលុបខ្សែងចំណាំតាមកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ដោយមានសរសេរបង្ហាញនៅលើរឹមទំព័រ នូវសេចក្តីយោងនៃនិទ្ទេសថ្មី និងលេខ ដែលក្រោមលេខនេះប្រតិវេទន៍ ឬពាក្យសុំចុះនិទ្ទេសនោះត្រូវបានចុះបញ្ជីដោយពិតប្រាកដ។

មាត្រា៣៣: ថ្មី

បើសិនមានការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជី ការលុបនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយគំនូសក្រហមពីរខ្វែងគ្នា ឬ លុបតាមវិធី កុំព្យូទ័រ។

សេចក្តីសំរេចលុបឈ្មោះបញ្ជីចេញពីបញ្ជីដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឬ ពាក្យសុំឱ្យលុបឈ្មោះនោះ ត្រូវកំណត់សរសេរនៅលើរឹមទំព័រដោយទឹកខ្មៅក្រហមផងដែរ។

មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មបញ្ជាក់និទ្ទេសនេះ ដោយចុះហត្ថលេខាសង្ខេប។

មាត្រា៣៤: ថ្មី

កាលបើនិទ្ទេស ដែលមាននៅក្នុងប្រតិវេទន៍ ត្រូវបានកត់ត្រាបញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីវិភាគី មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវប្រគល់ជូនអ្នក ដែលយកមកតំកល់ទុក នូវប្រតិវេទន៍មួយច្បាប់ ដែលមានចុះហត្ថលេខាត្រឹមត្រូវសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាវិញ្ញាបនប័ត្រចុះឈ្មោះ។

សន្លឹកប្រតិវេទន៍ទាំងអស់ ដែលរក្សាទុកនៅទីកន្លែង មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មចងក្រងតាមលេខរៀង យ៉ាងហោចណាស់មួយដងក្នុងមួយឆ្នាំ។

មាត្រា៣៥: ថ្មី

បញ្ជីកាលប្បវត្តិ និងបញ្ជីវិភាគី ត្រូវបានរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ជាអ្នកបង់លេខ ចុះហត្ថលេខាសង្ខេប និងពិនិត្យបញ្ជាក់នៅពេលដាច់ខែម្តងៗ ។ ការពិនិត្យបញ្ជាក់នេះត្រូវមានបោះត្រារបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងចុះហត្ថលេខារបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។

បើរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជកម្មបញ្ជាក់ថា ប្រតិវេទន៍ណាមួយចូលក្នុងករណីដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៤០ ថ្មីនិងមាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវប្តឹងអំពីរឿងនេះ ទៅព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា៣៦: ថ្មី

ការចុះឈ្មោះ ការលុបឈ្មោះ ឬការចេញវិញ្ញាបនប័ត្រផ្សេងៗ ជាភារៈផ្ទាល់របស់មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម។ វិញ្ញាបនប័ត្រទាំងនេះ ត្រូវចេញអោយអ្នកសុំពីសៀវភៅក្បាលបញ្ជីមានលេខ។ អាករលើបែបបទសុំចុះឈ្មោះ លុបឈ្មោះ ឬ ចេញវិញ្ញាបនប័ត្រផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ហើយប្រមូលដោយមន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម សំរាប់បង់ចូលថវិការដ្ឋ។

មាត្រា៣៧: ថ្មី

សេចក្តីចម្លងនៃការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជី ការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ពីការគ្មានចុះឈ្មោះ ចេញដោយរដ្ឋមន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវផ្តល់ជូនដោយឥតគិតថ្លៃតាមពាក្យសុំរបស់អាជ្ញាធរ តុលាការ ឬរដ្ឋបាលបាន លុះត្រាតែមានចុះនិទ្ទេសពីកន្លែង អ្នកទទួលលិខិតនោះ។

មាត្រា៣៨: ថ្មី

រាល់ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជី និងលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបានចុះផ្សាយដោយ មន្ត្រីចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មក្នុងរាជកិច្ច។ និទ្ទេសដែលត្រូវចុះផ្សាយមានដូចខាងក្រោមនេះ :

ក. ចំពោះពាណិជ្ជករ

១- លេខចុះបញ្ជី

២- នាមត្រកូល នាមខ្លួន រហស្សនាមព្រមទាំងនាមសហព័ទ្ធ

៣- សកម្មភាព ទីកន្លែង ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើមសកម្មភាព

៤- ផ្លាកសញ្ញា។

ខ. ចំពោះក្រុមហ៊ុន

១- លេខចុះបញ្ជី

២- នាមករណ៍

៣- ចំនួនដើមទុន

៤- ទីស្នាក់ការ

៥- សកម្មភាព និង ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើម

៦- ទ្រង់ទ្រាយក្រុមហ៊ុន។

ផ្នែកទី ៧: ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា៣៩:

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលមិនបានសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម តាមកាលបញ្ញត្តិ នឹងត្រូវប្តឹងទៅតុលាការអំពីបទប្រកបសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម មិនស្របច្បាប់។

មាត្រា៤០: ថ្មី

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពីប្រាំម៉ឺនរៀល (៥០.០០០រៀល) ទៅប្រាំសែនរៀល (៥០០.០០០រៀល) ចំពោះ :

១- រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលមិនបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម តាមកាលបញ្ញត្តិ។

២- រាល់ពាណិជ្ជករ ឬ រាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មហើយ តែមិនបានចុះនៅលើវិក័យប័ត្រ លិខិតស្នាម កំណត់បញ្ជាទិញ តារាងតម្លៃ និងឯកសារផ្សព្វផ្សាយអំពីទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដែល ខ្លួនបានចុះឈ្មោះ និង លេខដែលខ្លួនបានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម។

មាត្រា៤១:

ការដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម តាមកាលបញ្ញត្តិ អាចបណ្តាលឱ្យពាណិជ្ជករ ឬ អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនមានទោសនិទ្ទនភាពសាមញ្ញក្នុងករណីធនក្ស័យ ។

មាត្រា៤២: ថ្មី

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលបានផ្តល់នូវពតិមានមិនពិតដោយគំនិតអាក្រក់ ដើម្បីនឹងសុំចុះលេខ ឬសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគារពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និង ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០រៀល) ទៅ ដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០រៀល)។

ក្នុងករណី ដែលមានការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែពតិមាន ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១៥ចំណុច១ ១៨ចំណុច១ និងមាត្រា២០រាល់ពាណិជ្ជករ ឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនណាដែលមិនបានបំពេញបែបបទនៅទីកន្លែងទទួលពាក្យចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្មក្នុងរយៈពេលដប់ប្រាំ

ថ្ងៃ(១៥ថ្ងៃ) ក្រោយពី មានការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពីប្រាំសែនរៀល (៥០០.០០០រៀល) ទៅមួយ លាន រៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា៤៣:

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលប្រើឯកសារក្លែងក្លាយដោយចេតនា នៅក្នុងទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់គុកពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ពី មួយលាន រៀល (១.០០០.០០០រៀល) ទៅដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា៤៤: ថ្មី

ក្នុងករណីមិនរាងចាល ការផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ថ្មី វាក្យខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រា៤២ថ្មី មាត្រា៤៣ត្រូវអនុវត្តកំរិតអតិបរមា ហើយបើមានបទល្មើសដែលបានកំណត់ក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី២នៃមាត្រា៤២ថ្មី មិនរាងចាលនោះ រាល់ពាណិជ្ជករ ឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុន ត្រូវផ្តន្ទាទោស ជាប់ពន្ធនាគាពី បី(៣ ខែ)ទៅ មួយឆ្នាំ (១ ឆ្នាំ) ។

មាត្រា៤៥:

ជនណាដែលបានជីរិត ឬបានទទួលនូវរបស់ ឬ ប្រាក់ ដោយប្រើអំណាចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ជននោះត្រូវចាត់ទុកថា បានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ហើយនិងត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន។

មាត្រា៤៦:

ប្រាក់ពិន័យទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ។

ជំពូកទី ៣: ភាតព្វកិច្ចគណនេយ្យ

មាត្រា៤៧:

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម មានកាតព្វកិច្ចកាន់កាប់គណនេយ្យមួយ ទៅតាមវិធានគណនេយ្យ និង តាមប្លង់គណនេយ្យទូទៅនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងការណែនាំផ្សេងៗទៀត ដែលទាក់ទងដល់ការអនុវត្ត ។

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសផ្ទុយនឹងបទបញ្ញាគណនេយ្យ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវចោទប្រកាន់ និង ផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន។

មាត្រា៤៨:

គ្រប់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបើកគណនីយ៉ាងហោចមួយនៅធនាគារណាមួយក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៤៩:

រាល់ពាណិជ្ជកិច្ច ដែលធ្វើឡើងរវាងអាជីវករ និងអាជីវករ ត្រូវមានវិក័យប័ត្រយ៉ាងហោចណាស់ពីរច្បាប់។ ច្បាប់ ដើមមួយសន្លឹកសំរាប់ផ្តល់ជូនអតិថិជន ហើយសន្លឹកផ្សេងទៀតត្រូវរក្សាទុកដោយ អ្នកលក់។

ចំពោះការលក់ទំនិញ ឬការធ្វើសេវាឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ពុំចាំបាច់ធ្វើវិក្កយបត្រ ឬសក្ខីប័ត្រទេ លើកលែងតែអតិថិជន ទាមទារ។

មាត្រា៥០:

ក្នុងវិក័យប័ត្រត្រូវមានចុះយ៉ាងហោចណាស់នូវនិទ្ទេស ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៥១:

រាល់ពាណិជ្ជករត្រូវបិទតម្លៃ និងលក្ខខ័ណ្ឌនៃការលក់ដូរដែលនៅជាធរមាន។ បែបបទនៃការបិទផ្សាយ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។

មាត្រា៩២:

រាល់ថ្លៃទាំងឡាយត្រូវតែកំណត់ជាប្រាក់រៀល លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។

មាត្រា៩៣:

រាល់ការទិញឬការលក់រវាងពាណិជ្ជករ និង ពាណិជ្ជករ ដែលមានទឹកប្រាក់ស្មើ ឬលើសពីដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០រៀល) ឬសមមូលជារូបិយប័ណ្ណបរទេស ត្រូវតែធ្វើការទូទាត់ដោយមូលប្បទានប័ត្រ ឬដោយផលប័ត្រ ពាណិជ្ជកម្ម។

ជំពូកទី ៤: អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៩៤:ថ្មី

ក្នុងរយៈកាលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពុំទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវរៀបចំថែរក្សាច្បាប់ចំលង នៃសៀវភៅបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងច្បាប់ដើមនៃរាល់ឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម រហូតដល់តុលាការពាណិជ្ជកម្មត្រូវបានបង្កើតឡើង។

មាត្រា៩៥:

ក្នុងរយៈកាលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពុំទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការនីតិសាមញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់។

មាត្រា៩៦:

ក្រសួងនីមួយៗដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវជំរុញរាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ឱ្យចាត់ចែងធ្វើពាក្យសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៅពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន។

មាត្រា៩៧:ថ្មី (មាត្រា៩៨ចាស់)

រាល់ពាណិជ្ជករ និងរាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មដែលបានធ្វើសកម្មភាពមុនការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់នេះត្រូវប្តឹងសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ (៦ខែ)។ បើមានការចាំបាច់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចសំរេចបន្តរយៈពេលបានប្រាំមួយខែ (៦ ខែ)ទៀត។

មាត្រា៩៨:ថ្មី (មាត្រា៩៩ ចាស់)

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ជំពូកទី ៥: អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា៩៩: ថ្មី (មាត្រា៦០ចាស់)

ច្បាប់នេះត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់។